

Strokovni list za povzdigo gostilničarskega obrta.

Glasilo „Zveze gostilničarskih zadrug v Ljubljani“.

List izhaja 20. vsakega meseca.

Za člane v „Zvezi“ včlanjenih zadrug stane list celoletno Din 20.—, polletno Din 10, četrtletno Din 5.—; posamezne številke 2 Din.

Cena inseratom: 1/48 strani D 5.— vključno davek.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani, Gosposvetska cesta šte. 16.

Strankam je uredništvo na razpolago vsak dan od 8.—18. ure.

Rokopisi se ne vračajo. Rokopise in objave je pošiljati do 10. vsakega meseca, s tem dnem se uredništvo zaključ.

Štev. 12.

V Ljubljani, 20. decembra 1926.

Leto XIII.

Lep razgled

na leto 1927.

Dejstvo, da je nastala v splošnem epidemična bolezen občin, ki ne najdejo nikakega drugega izhoda za njih občinske špekulacije kakor onega z nakladami na državno trošarino od vina, postaja čim dalje intenzivnejše. Na proteste proti takim sklepom bodisi od posameznikov prizadetih kakor tudi od pristojnih organizacij se vedno smehljaje odvrne, kaj se bode pritoževali, saj tega ne bo plačal nihče drugi kot pijanec in tudi oblastvom se zdi te vrste davščina najbolj idealna in se še nikoli ni slišalo, da bi Veliki župan ali finančni delegat zavrnil še tako pretirane občinske sklepe, čeprav se podražuje z njimi pijače kar po 2 Din pri litru, neupoštevajoč, da se bo tacega oderuštva tudi pijanec naveličal in se končno le odpovedal posecati gostilne, ker se mu pijače vsled takih pretiranosti zde končno le preneumno drage. Konstatirati moramo pri tem, da so mnoge občine sklenile najvišjo doklado, katera se jim je zdela dopustna ne ravno iz dejanske potrebe, ampak ker so slišale to od drugih sosednjih občin, kako jim gostilničarji pridno denar skupaj spravljajo, da ga župan komaj sproti v hranilnico nosi.

Kaže pa, da bode ta ljuba vinska trta morala vzdržavati še vse kaj več kakor občinske mizerije in sicer čitamo v Trgovskem listu z dne 18. decembra 1926 razpravo z nadpisom »Zakaj bi se okrajne doklade tudi ne pobirale na državno trošarino?« in piše sledeče:

V povojni dobi potrebe avtonomnih organov (okrajev in občin) rapidno naraščajo. Posebno visoke so potrebščine za

okraje, ker se krijejo samo z dokladami na direktne davke, dočim občine vsaj en del svojih potrebščin pokrivajo s samostojnimi davščinami in dokladami na indirektne davke.

Na bivšem Štajerskem se pobirajo okrajne doklade za potrebe okrajnih zastopov, na bivšem Kranjskem pa za potrebe okrajne blagajne, okrajnega cestn. odbora in zdravstvenega okrožja. Preko 200% okrajne doklade so se v letu 1925 pobirale v okrajih Brežice (550%), Celja (210%), Gornji grad (530%), Šmarje pri Jelšah (380%), Vransko (250%), Konjice (425%), Gornja Radgona (230%), Ljutomer (280%), Slovenska Bistrica (450%), št. Lenart (400%), Ormož (500%), Ptuj (500%), Rogatec (280%), Marenberg (500%), Slovenjgradec (300%), Črnomelj (581%), Metlika (357%), Brdo (205%), Kamnik (352%), Ribnica (386%), Velike Lašče (366%), Škofja Loka (212%), Trzin (330%), Kostanjevica (266%), Mokronog (294%), Radeče (250%), Višnja gora (419%), Vrhnika (257%), Logatec (261%), Novo mesto (239%), Trebnje (404%), Bled (500%). Le malo je torej okrajev v Sloveniji, kjer bi se pobirale nižje nego 200% doklade. Finančna uprava je samia uvidela prekomernost teh doklad in jih je diferencirala v prilog hišno-najemnemu davku, prezrla pa je pri tem, da tudi druge davčne vrste ne preneso tako visokih doklad, ki absorbirajo pretežen del davčne podstave. V tem oziru prihaja v poštev v prvi vrsti posebna pridobnina, ki je že sama na sebi visoka, v zvezi z dokladmi pa doseže neredko 75% od odmerne podstave, večkrat pa še več.

Skrajni čas je, da začno tudi okraji resno premišljati, da si pridobe nove vire

dohodkov. Uvidevati morajo sami, da edinega loka, ki ga imajo v rokah, ne smejo preveč napenjati, ako nočejo, da poč. Direktne davki brez dvoma ne preneso take obremenitve, da bi z dokladami mogli pokrivati vse proračunske potrebščine okrajev. Občine jim dajejo v tem oziru najboljši vzgled. Zakaj naj bi bili ravno okraji navezani izključno na direktne davke? Zakaj naj bi bilo ravno okrajem zabranjeno, da pravično porazdele pokrije za svoje potrebščine? Zakaj naj bi tudi okraji ne pobirali nikakih doklad na državno trošarino?

Zakon o okrajnih zastopih na ozemlju bivše Štajerske predvideva sicer pokrivanje okrajnih potrebščin izključno z dokladami na direktne davke, a ta zakon je zastarel, datira še iz prejšnjega stoletja in ne vstreza več izpremenjenim prilikam. Nikakega zadržka ni, da se ta zakon v prihodnjem finančnem zakonu vsaj toliko izpremeni, da bo dopustno pobirati doklade na državno trošarino tudi za namene okrajev v Sloveniji.

V Sloveniji čujemo dan na dan pritožbe nad pretežkimi bremenmi, katere nam povzročajo neposredni davki. Pri tem pa le prevečkrat pozabljamo, da so ravno avtonomne doklade na direktne davke glavni povod, da so davki v Sloveniji dosegli tako izmero in da so ravno avtonomne doklade povzročile, da je davčno breme postalo naravnost neznosno.

Do kakih absurdnosti vodijo prekomerne doklade, dokazuje vzgled, ki je bil ravno te dni prijavljen. Neko podjetje v vrhniškem okraju plačuje na državni osnovni davek preko 700% doklade. To se pravi, dotično podjetje plača sedemkratni državni davek samo za občino in okraj.

Za plačilo tako visokih doklad zahtuje komaj izkazani bilančni dobiček, tako da je podjetju nemogoča vsaka investicija in vsak nadaljni razvoj.

Taki in podobni vzgledi kažejo, da bi morali odločilni faktorji začeti resno pre-mišljati, je li v njihovem interesu, da z visokimi dokladami ubijajo na svojem področju vsako podjetnost in že itak občutno gospodarsko krizo še bolj ostre. Ako bodo resno premotri položaj, bodo tudi oni morali priti do zaključka, da za enkrat, če jim ni mogoče svojih potrebščin zmanjšati, ne kaže drugega, kakor da se tudi državna trošarina, odnosno doklade na njo v izdatnejši meri porabljajo za pokrivanje občinskih, pa tudi okrajnih doklad.

Začetek v tem oziru je glede okrajnih doklad že napravljen. Okrajni zastop v Gornjem gradu je v uvidevnosti, da ne gre nalagati na direktne davke še večjih bremen, sklenil, za l. 1926 pobirati okrajne doklade tudi na državno trošarino.

Upamo, da bo finančna uprava priznala upravičenost tega sklepa in mu ustvarila, če bi smatrala to za potrebno, v prihodnjem finančnem zakonu tudi zakonsko podlago, ki naj bi temeljila v tem, da se od 1. januarja 1927 dalje dovoli za okrajne namene splošno pobirati okrajne doklade tudi na državno trošarino, ki je dajatev, ki vsekakor višjo obremenitev lažje prenese nego direktni davki.

Torej tudi okrajni zastopi so prišli na idejo, polniti svoje prazne blagajniške predalčke pri gostilničarju, tudi cestne in enake zadeve bodo v bodoče dišale po trtice sadu in njeni vinski sragi, ampak srage bodo tekle le gostilničarju po obrazu, ki bo moral tudi za te korporacije vršiti eksekutorja. Tedaj že en lep vzgled za bodočnost vsega gostilničarstva cele Slovenije, kajti pisec zgorajšnjega projekta je kar vshičen in navdušen na dovedbo novih bremen na proizvode, kateri pristojajo v prodajo ali eksploatacijo gostilničarstvu.

Tovarišem stolnega mesta Ljubljane je razgrnil vladni komisar na magistratu istotako že prijeten razgled ne le za bodoče leto, temveč kar za celih 16 let naprej s tem, da je projektiral stavbo stanovanjskih hiš, za katere bi v pokritje 30-milijonskega posojila naj služil kot glavni vir povišana doklada na vinsko trošarino za 50 Din na vsak hl.

Na razglas vladnega komisarja za mestno občino ljubljansko, objavljen dne 24. decembra 1926, s katerim se naznanja projekt posebne trošarinske gradbene naklade po 50 par od vsakega konsumiranega litra vina, pa je podala Zadruga po soglasnem sklepu, storjenem na sestanku dne 3. januarja 1927 v prostorih gospoda Kavčiča zbranih gostilničarjev mesta Ljubljane **pritožbo**.

Pred vsem se je izrekal ugovor proti temu, da bi bil vladni komisar upravičen nalagati na gostilničarsko obrt in poton te vsemu prebivalstvu nova bremena v taki velikanski izmeri in za tako dolgo-

trajno dobo, ker je ravno ta predmet v ljubljanskem mestu že itak tako visoko z dokladami obložen kakor v nobenem drugem mestu Jugoslavije.

Postavljeni vladni komisar je po mnenju zborovalcev upravičen le za nadaljno vodstvo obstoječih razmer, nikakor pa ne razmišljati o novih bremenih v sedanjih težkih denarnih časih, ko itak že vse stoka in tarna pod težo davščin, ki niso v nobeni primeri s predvojnimi razmerami. V nadi, da pridemo v doglednem času že vendar do normalnih razmer, bodi poklicanih faktorjev naloga, razmišljati o zniževanju izdatkov in stroškov, ki torej dandanes gotove panoge obrtništva s kričečimi dokladami občinskega gospodarstva. Vše sedanja občinska naklada per 2 Din na liter vina ni v nikakem razmerju s predvojnimi dajatvami te vrste, ko je pobirala občina 13 vinarjev na liter vina, bi tedaj po današnjem merilu valute smelo iti k največjemu do 1 Din 30 para doklade na državno trošarino od vina.

Takemu neupravičenemu in neprestanemu podraževanju življenskih potrebščin se je zoperstaviti, ker se jemlje za vzor in podlago na to tudi v podeželskih občinah isto fanatično merilo pri sklepanju naklad na ta predmet, bodisi da je izkazana v to nujnost potrebe ali ne. Na ta način se ne bo došlo nikdar do cenejših življenskih razmer v državi, ako bodo oblastva pritrjevala vsem visoko letelim idejam zastopstev avtonomnih korporacij.

V ljubljanskem mestu bi prišlo vsled tega samo občinskih dajatev in s trošarino vred skoraj na 3 Din na liter, torej ravno toliko, kakor velja dalmatinsko ali banatsko vino na licu mesta produkcije.

Nezapopadljivo je, kako da ne iznajde nihče tudi kakih drugih virov za eventualno tako idealne svrhe, vsled katere se hoče pognati mestno občino v zadolžitev velikanske svote tridesetih milijonov dinarjev za gradnjo stanovanjskih hiš, kakor bi v odplačilo tega prav nihče drugi ne bil poklican. Naj se nasvetuje državi, da zida uradna poslopja in izprazni vsa zasedena privatna stanovanja, pa se bo dobilo takoj več sto stanovanj prostih in na razpolago.

To ubogo hotelsko gostilničarsko obrt se gnjavi že nekaj let sem na brezobziren in neprimeren način, da bo kakor smo že trdili, postala Ljubljana resnično eno najdražjih mest v tujsko prometnem pogledu.

Tako mora biti ljubljanski gostilničar eksekutor za mestno občino pri pobiranju 30% na doklade na prenočišča, eksekvirati in pobirati od slehernega gosta ob 10. uri zvečer 1 Din, zopet za občino, pobirati in se prepirati z gosti za mestno občino pri davščini na igre, ne pozabiti in odrajtati občini obulus od prireditve vsakega razveseljevalnega trenutka v gostilniških obratih, ako ga zadene nesreča, da ni zamogel v predpisanim trenutku odpraviti vseh gostov hlipoma iz lokala, je poleg policijske kazni treba tudi občino podpreti z enakim zne-

skom, in tako gre dan in noč, delati in truditi se od najzgodnejše do pozne ure samo za občino.

Gostilničar bi bil najsrečnejši obrtnik, ako bi mu za njegov trud, skrbi in delo ostajalo dnevno toliko, kolikor mora občini odrajtovati. Zatorej prosimo, ne tirajte dalje v obup in pogubo te panoge obrtništva, ako nočene pripraviti do tega, da bo moral iti eden za drugim v nič, kajti obrati bodo polagoma morali jenjati, ker gostilničar že prav nikakor ne bo mogel vstrajati pri današnjih cenah, ter bi se moralo iti k splošnemu podražanju vseh poživil in predmetov, katere ta obrt nudi v obratu, ker iz dohodka od pijač samih ne bo mogoče kriti vseh dajatev.

Pomislite se naj nadalje, da mora gostilničar dajati že predvsem državi telesni davek od uslužbencev, plačevati iz svojega pretirano visoke premije bolniške blagajne, davek na promet, horendno visoko točilno takso, obrtni davek, davek na dohodnine, trošarino, plačevati pavšalno po 20 para od vsacega gosta, ki stopi v lokal, potem dajatve osebnega značaja, kot najemnina, plače uslužbenstvu, zavarovalnina, zadružne doklade, oprema in posoda, razsvetljava in kurjava ter nešteto drugih raznih izdatkov, za katere skoro že ni nikoli več kritja, kajti po dosedanjih dispozicijah vseh davčnih in avtonomnih oblasti ne ostane niti enemu, še tako dobro idočo obrt imajočemu gostilničarju pri litru vina 1 Din čistega dobička, s katerim naj preživlja sebe in svoje kot pošten državljani in obrtnik.

Sedaj pa se je zamislilo pri zeleni mizi zopet novo nasilno odjemanje že itak do skrajnosti zmanjšane preživljenske možnosti, tako, da bi se moralo smatrati to uvedbo naravnost nasilno odjemanje premoženja te panoge ljubljanskih meščanov in državljanov, ker bi brez dvojbe moral sleherni načeti svoje privatno premoženje, ako ga kaj ima, da se zamore vsaj začasno gibati med dostojnimi ljudmi, dokler ne bo vsega skupaj — vrag vzel.

Ta izgled v bodočnost je tako siguran, kakor resnično stoji bela Ljubljana, ker bi obrat in konzum po zopetnem zvišanju cen teh življenskih potrebščin in poživil vsled povišanja projektirane naklade, zopet za daljne tisoče hl padel. vsled česar bi tudi občina absolutno ne prišla na svoj lepo zamišljeni proračun. Kaj pa poreče k temu država, ki bi vsled stalno padajoče tendence na trošarinskih dohodkih in nemožnosti vzdrževanja drugih davčnih bremen tudi mogla vtrpeti velikanski odpadki, je treba tudi pomisliti.

Saj je tudi na tisoče drugih bogatih pridobitnih krogov v Ljubljani, kakor trgovstvo, mesarji in drugo obrtništvo, luksusni predmeti in mnoge nepotrebne tlaparije, ki bi k svrhi, zamišljenega projekta laglje utrpeli svoje primerne prispevke, kakor pa itak že na robu propada stoječa gostilničarska obrt, naj bi se že enkrat tudi te kroge nekoliko povabilo v sodelovanje, vsaj sorazmerno k takim

okolnostim, ne pa vedno in vedno le eni in isti stan. Naj se tudi drugim stanovom da prilika, storiti kaj za mesto, kajti gostilničarstvo kljub svoji izčrpnosti požrtvovalnosti ne uživa zato nobenega upoštevanja ali priznanja.

Zato prosimo gospoda velikega župana, kakor tudi gospoda delegata ministrstva financ, naj to novo zamišljeno namerano od gostilničarske obrti odvrne in obvaruje stotere temu stanu propadajoče uničevalne katastrofe. Da se sklep magistratnega vladnega komisarja, nanašajoč se na posebno trošarino gradbene naklade po 50 para od vsakega konsumiranega litra vina, ki bi več desetletij neznosno vplivala ne samo na gostilničarsko obrt, temveč tudi na splošnost — razveljavi ter poišče drugačnih primernejših virov za kritje te projektirane postavke.

Hočemo pomagati skrbnikom za to idejo in jim damo nasvet, ki bo vse gostilničarstvo zadovoljilo, na škodo pa ne bo nikomur, in sicer tako-le:

Finančna uprava je zanesla med gostilničarstvo eno najbolj ta stan uničujočih metod z dovoljevanjem, da se sme tudi v trgovinskih prodajalnah vino točiti.

Gostilničar mora vzdrževati svoj obrat oziroma obratne lokale po vseh mogočih predpisih ustrezajoče, v najčistejši opremi, snagi in eleganci, kar stane ogromno denarja, trgovski točilnik pa prodaja in toči pijače poleg šmira, petroleja, jesa in olja, barv in firneža, na od čikov opljuvanih tleh, brez vsakih higienskih predpisov in kontrol, kar mu popušča velike svote na režijah, pa še te, kar jih ima, krije s prodajanjem stoterih drugih predmetov, da mu je konkurenca proti točilcu rednemu gostilničarju igrača.

Da se torej vsaj obedve točilni panogi nekoliko približata stroškom, dajtvam in kalkulaciji režij pri pijačah, naj merodajni faktorji brez odlašanja sklenejo, da naj plačujejo trgovski točilci 1 Din več občinske doklade na vinsko trošarino, kot pa redni gostilničarji, pa bo palača kmalu dozidana, ali po prislovi — volk sit in koza cela.

Zvezine objave.

Vsem, ki so bili leta 1926 radi zakasnjenja plačila točilne takse zasledovani in obsojeni na trikratno plačilo iste, naznanjamo sledeče: Zveza je podala takoj, ko se je o tej neprevidnosti zaznalo, na vsa merodajna mesta dobro utemeljene spomenice in jasno razložila težaven položaj teh zamudnikov (bilo jih je okrog 60), povdarjajoč, da mnogi niti niso bili v gmotnem položaju to poravnati ter so čakali s plačilom tako dolgo, da so toliko skupili. Poslali smo spise tudi gg. poslancem in prosili za osebne intervencije pri finančnem ministru odnosno pri generalni direkciji posrednih davkov. Gospod dr. Žerjav se je obrnil telegrafično za odpust ali odpis kazni vsem. Dobil je pismeni odgovor, da naj le vložijo vsi pritožbe, se bo po možnosti še ustreglo, si-

cer pa postopalo po zakonu. G. minister Pucelj je istotako osebno interveniral ter dobil od generalnega direktorja posrednih davkov pismen odgovor, katerega je Zvezi v originalu poslal. Ta odgovor slove: »Gospodine ministre. Na Vaše pismo od 11. oktobra 1926. godine, a u vezi traženja gostioničarske zadruge u Ljubljani, čast mi je izvestiti Vas o sledečem :

Taksa za pravo točenja piča po čl. 19 pravilnika o Točar. Pravu plača se prema kalendarskoj godini za svaku polovico godine unapred. Da bi se točiocima dalo vremena da ovu taksu blagovremeno plate istim članom pravilnika predvidjeno je da se ova taksa ima platiti u roku od jednog meseca dana i to: za prvo polugodište do 31. januara, a za drugo do 31. jula tekuće godine. Kao i u svima zakonima i pravilnicima fiskalne prirode i u ovom pravilniku predvidjene su kazne za ogrešenje o njegove propise, pa je u njegovom čl. 22 predvidjena i kazna za neblagovremeno plaćanje ove takse. Taj propis pravilnika nadležne financijske vlasti primenjivale su po celoj Kraljevini pa i u Sloveniji.

Po žalbama izjavljenim na presude po ovakvim krivicama Generalna Direkcija Poreza čini sve što može da osudjene spase kazne glegod za to ima zakonske mogućnosti, pa i ako za to nema izvirnog zakonskog propisa, ništi takve presude kadgod se utvrdi da je točilac piča ovu taksu (iako neblagovremeno) platio pre nego što je od strane vlasti uhvaćen i referatom prijavljen.

Preko toga još dalje Direkcija nije mogla ići, jer za to nema zakonskog oslonca, a osim toga sam zakonski propis bio bi izigran i bezpredmetan.

Isto tako ni ova Direkcija, ni g. Ministar financija nemaju zakonskog ovlašćenja za generalno oslobodjenje od kazne svih onih točilaca koji su do sada počinili taksene krivice ove vrste.

Takva jedna mogućnost uslovljena je, samo zakonodavnim rešenjem Narodne Skupštine.

Primite, Gospodine Ministre uverenje o mom visokom poštovanju

Generalni direktor.

Iz tega je tedaj posneti, da se bo vsem tistim, ki so, čeprav kasneje, kakor je potekel rok za plačilo točilne takse, plačali preden jih je finančna kontrola na to opozarjala ali priganjala, njih prošnjam ugodilo in jih ne zadenejo nikake posledice. Za tiste pa, ki so še le na ponovno priganjanje ali opozorenje finančnih organov storili plačilo, pa je dvomljivo in se je bati, da bodo morali plačati po zakonu določeni trikratni znesek dotične takse, ker piše generalni direktor, da bi kakoršnikoli popust, razun, kakor ga določa zakon, zamogel biti dosežen le po sklepu skupščine. Opozarjamo torej na tem mestu vse skupaj in vsakogar posebej, da je točilna taksa plačati vsako leto za prvo polovico leta najzadnji čas do 31. januarja in za dru-

go polovico leta do 31. julija, naj se sleherni portudi, spraviti do teh terminov potrební denar skupaj in ga vplača pri davkariji. Zamudnosti pri plačilih drugih davkov imajo za posledico samo zaračunavanje obresti, pri tej taksi pa je kruta globa v znesku trikratnega plačila dotične takse po taksnem zakonu določena. Torej, kdor le količkaj more, obvaruj se škode.

Ob tem času zapadejo v plačilo tudi še sledeče takse: Taksa na reklame, taksa na kupone ali dividende in na tanti-jeme, dopolnilno prenosna taksa po tar. post. 12, taksa za otvorene ali tekoče račune pri delniških družbah, letna taksa za bilijarde v znesku Din 200. — je plačati do dne 15. januarja 1927, sicer se pobere kaznen v izmeri trikratne redne takse. Taksa na vozila, letna taksa za odobritev privatnega skladišča zapade do dne 15. januarja, na zamudne plačila je isto tako zapretna globa v izmeri trikratne redne takse in letna taksa za žage je plačati tudi do dne 15. januarja. Če kdo nadaljuje delo, preden je plačal to takso, se istotako kaznuje s trikratnim zneskom redne takse.

Vinski sejem in razstava v Ivankovcih.

Vinarska zadruga »Jeruzalemčan«, r. z. z o. z. v Ivanjkovcih, je priredila dne 9. decembra 1926 drugi vinski sejem in razstavo vin ormožko-ljutomerskega izvora. O poteku sejma smo že čitali poročila. V spopolnitev istih hoče navesti v naslednjem nekaj strokovno tehničnih podatkov. 86 vinogradnikov je prijavilo za sejem in razstavo 195 vin letnikov, 1921 do 1926. Vinskih vzorcev pa je bilo vposlanih 178. 17 vinskih vzorcev ni pravočasno prispelo, pa se jih zbog tega ni moglo več upoštevati.

Vsa pravočasno dospela vina so bila pred sejmom oziroma razstavo glede kvalitete po posebni strokovni komisiji ocenjena (Kočevar, Zabavnik, Zupanc). Večina vin je bila iz mešanih nasadov, po številu 92, sortnih vin pa 86. Radi kvantitativno jako slabe vinske letine 1926 manjši vinogradni posestniki niso vin sortirali ne zato, ker se jim to ne bi izplačalo, nego samo zato, ker je pridelek bil pač zelo skromen. Vzlic temu so vina iz mešanih nasadov jako dobra, ker ti mešani nasadi sestoje iz samih dobrih vrst grozdja. Večji posestniki pa imajo večinoma sortirana vina.

Ocena vin je v splošnem izpadla ugodno. Če upoštevamo, da je komisija morala izločiti iz sejma le dva vinska vzorca zbog plesnobe oziroma okusa po plesnivem sodu, t. j. vsega vkup samo 1.1%, je to dokaz dovolj dobrega kletarjenja tudi pri malem vinogradniku. Sumljivost mešanja vina žlahtnih trt z vinom samorodnih amerikank se je pojavila samo v dveh slučajih, t. j. tudi samo 1.1%. Je to znamenje, da so ljudje že spoznali neumestnost mešanja šmarnice z našim dobrim vinom, kar je pripisati ugodnemu

vplivu tozadevnih odredb velikega župana v Mariboru ter delavnosti javnih funkcionarjev v tej smeri.

Sliko ocene vin moramo radi nedostajanja prostora izpustiti.

Priobčujemo pa imena razstavljalcev, katerih vina so bila ocenjena ter so se priznale diplome in sicer:

I. Za izborne kvalitete:

1. Klotar Bouvier, Gornja Radgona, za izbrani rumeni šipon letnik 1925, pridelan v Jeruzalemu;

2. Karolina Hintze, Ptuj, za rulanec, letnik 1925 in 1926, pridelan v Jeruzalemu;

3. Štefan Brodar, Ormož, za beli burgundec, letnik 1924 iz Brobrovnika za muškati silvanec, letnik 1926 iz Gomile;

4. Katika Rajh, Mota pri Ljutomeru, za muškati silvanec, letnik 1926, pridelan v Jeruzalemu;

5. Franc Kočevar, Središče, za muškati silvanec, letnik 1926, in rumeni šipon, letnik 1921, pridelan v Kajžaru;

6. Otmar Diermayr, Ormož, za drobno graševino, letnik 1924 in 1925, pridelana v Kajžaru;

7. Štajerska hranilnica, Podlehnik, za drobno graševino in traminca, letnik 1925 in 1926 in beli burgundec, letnik 1926, pridelan v Podgorcih.

II. Za prav dobre kvalitete:

1. Ivan Fischerauer, Jeruzalem, za rumeni šipon in laško graševino, letnik 1926, pridelan v Jeruzalemu;

2. Alfred Saffin, Dunaj, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelan v Vinskem vrhu;

3. Lovro Petovar, Ivanjkovci, za laško graševino in beli burgundec, letnik 1926, pridelano v Jeruzalemu;

4. Oskar Kaltenegger, Pavlovski vrh, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelan v Pavlovskem vrhu;

5. Anton Lešnik, Gradeč, za beli burgundec, letnik 1925 in za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Cerovcu;

6. Ivan Veselič, Ormož, za beli burgundec, letnik 1925 in 1926, pridelan v Jeruzalemu oz. Litmerku;

7. Rudolf Peterc, Ormož, za rulanec, letnik 1925, pridelan v Strežetini;

8. Ludvik Kuharič, Ormož, za zeleni silvanec, letnik 1925 in 1926, pridelan v Stanovčaku;

9. Olga Beninger, Svetinje, za muškati silvanec, letnik 1926, pridelan pri Svetinjah;

10. Adolf Stamen, Ormož, za beli burgundec in laško graševino, letnik 1925, pridelan v Litmerku;

III. Za dobre kvalitete:

1. Josip Janžek, Ivanjkovci, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelan v Brebrovniku;

2. Robert Wolf, Ilovec, za muškati silvanec, laško graševino in rumeni šipon, letnik 1926, pridelano v Ilovcu;

3. Ivan Lukman, Krčevina, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Kajžaru;

4. Martin Reinisch, Gradeč, za laško graševino, letnik 1926, pridelan v Pavlovskem vrhu;

5. Mirko Rajh, Sarajevo, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Slamnaku;

6. Dr. E. Schwarz, Ljutomer, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Gresovčaku;

7. Avgust Vraz, Cerovec, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Radomerčaku;

8. Anton Senčar, Pušenci, za traminec, letnik 1926, pridelan v Strežetini;

9. Vinko Polak, Ivanjkovci, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Kožanšaku;

11. Mestna občina Ormož, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Vinskem vrhu;

12. Marija Rozman, Ilovec, za rulanec, letnik 1925 in laško graševino letnik 1926, pridelano v Ilovcu;

13. Ludvik Sigmundt, Svetinje, za beli burgundec in vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano pri Svetinjah;

14. Dediči Sigmundt, Svetinje, za beli burgundec, letnik 1926, pridelan v Brebrovniku in

15. Angela Golar, Ljutomer, za vino iz mešanega nasada, letnik 1926, pridelano v Gresovčaku.

Vinska razstava in sejem v Ivanjkovcih ima beležiti zopet lep uspeh, ne samo iz vidika vinske trgovine, nego tudi v strokovno-tehničnem oziru. Vinogradnik ima na takih prireditvah najlepšo priliko videti, kaj konzum zahteva in kaj najboljši plača in se, če je pameten, pri svojem vinskem obratu po tem tudi ravna. Želeli je, da se vinogradniki povsod, kjer so pogoji dani, organizirajo in skušajo posnemati kraje, kjer se že prirejajo vinski sejmi in razstave kakor v Ivanjkovcih, Središču, Št. Ilju, Gornji Radgoni in Ljutomeru. Take prireditve so velikega pomena in bi morala biti zbirališča materiala, t. j. vina za prireditve v večjem slogu, kakor bo n. pr. oblastna **vinska razstava od 15.—17. januarja 1927 v Ptuj**. Upati je, da se bodo vse prej omenjene organizacije v njih lastnem interesu razstave v Ptuj z dobrim blagom iz svojih okolišev mnogobrojno udeležile. Uspeh ne bo izostal; vina je malo, kupcev bo dovolj. Opozarjamo na to prireditve, s

katero bo podana priložnost, spoznati vina iz cele mariborske oblasti ter kriti svoje potrebe na vinu. Pojasnila daje »Priljubljeni odbor za oblastno vinsko razstavo v Ptuj».

Dopisi.

Že na številnih občnih zborih, shodih in odborovih sejah ljubljanske Zadruga se je nepobitno dokazovalo, da povzroča pobiranje davka na nočni obisk gostov po gostilnah in kavarnah rapidno nazadovanje v točilnem obratu in sili promet po gostilnah že skoro na nič.

V začetku, ko je bilo denarja še v izobilju, v povojnih časih, se ta davščina ni toliko občutila, dasiravno je tudi že tistikrat marsikdo ostentativno vstal in odšel iz lokala, ko se mu je hotelo prezentirati davčni listič. Mnogo hujše pa vpliva pobiranje te davščine dandanes, ko mora že sleherni človek pripoznati in računati, da je 1 Din že precejšnja enota, ki malega človeka, delavca itd., prav občutno zadene, ker če drugega ne, že lahko kupi za tisti denar zjutraj otrokom kruha.

Vsakdo, tudi kontrolni organi, so lahko priča, da, kakor nastopi 10. ura in se pojavi natak ali natakarka z davčnimi lističi, nastane med gosti splošno gibanje za odhod in se občinstvo številnejše in nagleje odpravlja iz lokalov, kakor pa ob nastopu policijske ure, če je sploh še kdo do tistega časa v lokalu ostal.

Statistika mestnega užitninskega urada jasno dokazuje, da je konzum pijač v zadnjih dveh letih znatno nazadoval in se padajoča tendenca zdržema opaža, k čemer največ povzročuje ta nočni davek, ki goste kar trumoma iz lokalov odganja. Zborovalci na uvodoma navedenih shodih in sestankih so že čisto razmotrivali ta vzrok in je vedno prišlo do zaključka, staviti Mestnemu magistratu enkrat trdno spomenico, da naj isti tako v lastnem interesu, kakor tudi v interesu obvarovanja rapidnega propadanja točilne obrti v mestu Ljubljani ukrene, da se ta dandanašnjemu času, slabim denarnim razmeram in splošno težkemu gospodarskemu položaju neprimerna in nevoljo vzbujajoča davščina na nočni obisk gostilen in kavaren — odpravi.

Dasi se gostilničarstvo težko odloči k nasvetu, da bi mestni magistrat to breme ali eventualni čisti dohodek, katerega dobiva iz te davščine, prenesel drugam

Telefon 747.

Vsakovrstno, izborno, pristno in ceno

Telefon 747

VINO

je mogoče kupiti na debelo le pri

Centralni vinarni d. d.

Ljubljana - Sp. Šiška, Frankopanska ulica 11.

na kak drug davčni sistem ali objekt, so se vendar obrtniki gostilničarji zedinili v tem, da bi bili pripravljeni pristati na to, da ako bi občina absolutno ne mogla pogrešati tega malenkostnega dohodka v svojem budžetu, bi se naj užitnina na vino zvišala za 10 para pri litru ali 10 Din per hl. Ta obulus bi moral gostilničar sicer doprinesiti iz svojega, a rajše bi se še to žrtev doprinašalo, da bi se mu le vsaj gostov ob 10. uri z dosedanjimi pobiranjem davščine ne preganjalo iz lokalov.

V dobro preračunjenem prepričanju, da bi taka odredba tudi občini bila daleko koristnejša kot pa dosedanja sistem, ker bi njej prvič odpadel ves trošek za tiskovine in vzdrževanje kontrolnega osebja, poleg tega pa bi konzum brezdvomno pokazal zboljšanje na dohodkih občine in nepobitno tudi zboljšanje dandanašnjih tako žalostnih obratnih vzmer po gostilnah.

Vsled vsega tega je Zadruga predlagala, naj občinski zastop te okolnosti resno v pretres vzame in v obojestranskem tako važnem interesu ukrene, da se davščina na nočni obisk gostilen in kavaren z novim letom vsekakor ukine in ako mestne finance pod nikakimi pogoji ne morejo utrpjeti teh dohodkov, ki itak tudi že znatno pojemajo, najde kakršnokoli si bo di nadomestilo z načinom, ki vsaj ne bo uničeval z že drugimi neizmernimi davščinami obložene gostilničarske obrti. In bi bilo želeli, da Mestni magistrat tozadevno stopi z zastopstvom našega obrtništva v stik in razgovor.

Enako se je pri tej priliki tudi prosilo za ukinitve mestne davščine na igre, ker se pričinja splošno opazati, da igralcev po javnih lokalih več ni, marveč se sestajajo doma v privatnih stanovanjih, samo radi previsokega obdavčenja od strani občine.

Proslava 20 letnice bolniške blagajne gostilničarske zadruge v Ljubljani.

Ministrstvo socialnega skrbstva in oddelek istega v Ljubljani so z ozirom na to, da smo postavili mnogo boljše in ugodnejše dajatve kakor to store bolniške blagajne sedanjega ustroja, pristalo na to, ko pa so vprašala glavni zavod v Zagrebu za mnenje, je isti to namero odklonil s pripombo, da jih blagajna lahko poleg tega, da morajo biti pri Okrožnem zavodu zavarovani, še posebej zavaruje. Na tak priboljšek seveda se pa zaenkrat ne moremo podati.

V očigled velikanskim dajatvam, oziroma vplačilom, katere današnji aparat za zavarovanje delavskega požara, bo prišlo brez dvoma še do tega, da bodo korporacije kakor je naša ljubljanska gostilničarska zadruga, še dobile nazaj svojo avtonomijo glede bolnišk. zavarovanja svojega uslužbenstva. Pojdimo tedaj nazaj k svoji matuški bolniški blagajni gospodarjev in pogledimo, koliko je ta v svojih 20 letih obstanka veljala svoje člane in koliko dobrega storila. Vplačil se je zgodilo v teh 20 letih skupno v kronah

1.275.951.62. Izplačil, t. j. podpor, zdravniških stroškov in drugih dajatev pa je izplačala v skupnem znesku kron 1.118.319.30, skupnega prometa 2.551.903. Ker smo do leta 1923 računali v kronah, podamo to statistiko tudi po stari valuti. Rezervnega fonda ima blagajna danes nad 50.000 Din.

Interesantno bi bilo tudi izvedeti, kolikokrat je naš današnji slavljeneč g. dr. Mavricij Rus v tej dobi nastopil blažeč, tolažeč in pomagajoč k zopetnemu zdravju in veselju. Ne bo to mogoče popolnoma do pičice navesti, ker je mnogim delil tudi tolažbe zdravnika, ki niso prišle v račune, po možnosti zapiskov pa je vendarle število tako velikanško, da si nihče ne bi tega predstavljal, in sicer je imel pri pomočniški bolniški blagajni, dokler je ista obstajala, od začetka pa do dneva oddaje iste v 16 letih 3462 ordinacij in obiskov. Pri mojstrski blagajni pa je od začetka in do današnjega dne razvidnih 4780 ordinacij in obiskov in nerazvidnih pa gotovo tudi še nekaj tisoč. On vrši svojo službeno dolžnost z isto gorečnostjo in samaritansko ljubeznijo, kakor pred 20 leti, ko je z svojim ljubeznivim nastopom si takoj pridobil srca vseh združnih in blagajniških faktorjev in vsega članstva naše zadruge ter uživa ljubezen in spoštovanje še dandanes v popolnoma isti neizkaljeni meri, kakor tisti dan, ko ga je združno in blagajniško načelstvo kot simpatičnega mladega zdravnika povabilo biti oni faktor, ki bo rešil in lečil gorje in bol članov in članic, sinovom in hčerkam ljubljanskega gostilničarstva. Slava njemu!

Slava pa tudi spominu vseh onih faktorjev in požrtvovalnim delavcem za ustanovitev naše humanitarne inštitucije, ki jim ni bilo dano dočakati današnjega slavlja in ki že v večnem spanju snivajo. Od 22 takratnih krepkih mož je živčih danes še 8, to so: gg. Plankar Josip, Puša Ivan, Zabukovec Fran, Seydel Alfred, Krapež Franjo, Dachs Ivan, Maček Josip in Zajec Avguštin. Blagopokojni pa so že: Tosti Ivan, Schrey Josip, Bablč Franjo, Novak Fric, Mrak Valentin, Kovač Anton, Bevc Jakob, Schmidt Karol, Kampos Anton, Belič Ivan, Albert Anton, Vojevič Vinko, Križ Peter in Anzlin Franc.

Na seji, dne 11. oktobra 1906 se je namreč sklenilo, pozvati vse tovariše in odbornike, ki so se na ustanovitvi blagajne izkazali zaslužne, na dan 18. oktobra k fotografu, da se napravi slika za trajen spomin na ustanovitev bolniških blagajn. In evo, tu vidimo danes poleg še živčih vse one, katerih telesa niso več med nami. Ker pa so bili z dušo in telesom vneti za to plemenito stvar, moramo verovati, da so njih duše prisotne. Zato prosim gospoda predsednika, da pozove vso častito družbo, da se v počast njihovega spomina dvigne s sedežev in jim zakliče slava.

Veličastno ginljiv je bil prizor, ko se ves zbor dvigne v počast spomina pokojnikov s sedežev, ter zakliče trikrat: Slava!

Blagajniški zdravnik, načelnik mestnega fizikata g. dr. Mavricij Rus je v daljšem govoru razvijal idejo humanitarnih zavodov in podpornih inštitucij in se dotaknil tudi higijene, ki naj bo v gostilničarskih obratih

prvi pogoj tako z ozirom na občinstvo, pri katerem napravi vzorna snaga najboljši vtis in privlako in ki je neobhodno potrebna tudi k splošnemu negovanju zdravja. Zahvali se za počast, katere je zajedno z današnjim slavjem deležen in upa, da mu bo i v bodoče dano s sodelovanjem pri bolniški blagajni storiti še mnog dobrega in koristnega. Želi pa vsem skupaj nekaljenega zdravja.

G. ravnatelj Državne trgovske akademije dr. H. Böhm kot inšpektor združ. strok. nadaljevalne šole je v lepem nagovoru počastil udeležnike in povdarjal neumorno prizadevanje združnega načelstva na humanitarnem, zdravstvenem in kulturnem polju. Vršila se je še govoranca na govoranco, na našajoč se na zahvalnosti blgaj. zdravniku, varčevalnemu gospodarstvu upravnih organov blagajne itd. Za zabavni del je skrbel izboren kvartet s krasnim petjem, tako, da je ostala družba v najlepšem razpoloženju skoro do ranega jutra.

Listnica uredništva in upravnika.

Že nekaj Zadrug je sporočalo Zvezi, da si v bodoče skoro ne upajo točno spraviti skupaj prispevkov za Zvezo po 20.—Din letno od vsakega člana, v čemer je zapopadena tudi naročnina za list Gostilničar. Sporazumno z Zvezinim načelstvom bomo vsled tega po Novem letu 1927 pošiljali list samo tistim združnim članom skupno, za katerih se bodo Zadruge obvezno izjavile, da bodo naročnino pobirale, drugače pa samo tistim, ki ga bodo direktno pravočasno naročili oziroma naprej plačali. Zato bomo s prvo številko leta 1927 poslali vsem položnice za plačilo naročnine in list pošiljali tistim, katerih Zadruge ne bodo obveznosti prevzele, le tedaj, ako ga bodo direktno in pravočasno s predplačilom naročali.

Glede posebnega prispevka za vzdrževanje Zvezine pisarne, katerega bodo imele plačevati Zadruge, pa bo sklepal Zvezin občni zbor.

Dosedanje terjatve za leto 1925 in 1926, katere znašajo okrog 35.000 Din, pa se bodo morale po Zadrugah od njih članstva brezpogojno iztirjati, da se plačajo nastali dolgovi tiskarni in tajništvu.

Redek jubilej.

V nedeljo dne 16. januarja 1927 je praznoval na Prevojah pri Lukovici dolgoletni načelnik Gostilničarske in obrtne zadruge v Št. Vidu gostilničar in posestnik gospod Josip Rus s svojo soprogo Marijo, rojeno Stajer iz Idrije, zlato poroko. Gospod Rus, rojen 1850., je danes menda pač eden najstarejših naših tovarišev, vedno še bistrega duha, gibčnih korakov in zdravega humorja. Kot svoječasni župan, velikoletni občinski svetovalec, predsednik krajnega šolskega sveta, predsednik posojilnice itd., je bil vseskozi kot mravlja neutrudljivi vodja in sodelavec v vseh panogah, ki jih je vodil ali zastopal. Poroka se je vršila na genljivo slovesen način v cerkvi sv. Vida v na-

vzočnosti devetero njenih otrok, sinov in hčera, vnukov, vnukinj in sorodništva, raznih korporacij ter veliko čestitajočega občinstva.

Tudi od naše strani bodi izrečena na tem mestu slavljenca najpristržnejša čestitka z željo, da bi še mnoga leta vživala zdrava, srečna in vesela tudi ta obnoveni zakon.

GARJE

srab, kraste, lišaje odstranjuje pri človeku in živalih **Naftol-mazilo**, ki je brez duha in ne maže perila — 1 lonček za eno osebo po pošti 7 Din pri

TRNKOCZY, lekarna,
Ljubljana Slovenija.

Zaloga stekla, porcelana in svetilk
Fr. Kollmann
v Ljubljani

dovoli gostilničarjem in kavararjem pri večji naročbi izdatno znižane cene.

Beljakovino, citronovo in vinsko kisline gelatino, rastlinsko oglje, parafin, tanin, sacharin v kristalih, žveplo, vodno steklo ter vinske barve ima stalno v zalogi tvrdka »TROLIST«, Logatec.

Antikis, najboljšo sredstvo proti kisanju vina, v letnem času neobhodno potrebno, pošilja proti povzetju ali predplačilu. Poskusni ovoj za 100 l vina 10 Din.
Laboratorij »TROLIST«, Logatec.

Vinska trgovina in restavracija
Peter Stepic

Spodnja Siška 256
priporoča p. n. gostilničarjem svojo veliko zalogo zajamčeno naravnih vin iz dolenskih, goriških, istrskih in štajerskih vinskih gošč.
Telefon št. 252.

Mesne izdelke in prekajeno meso

vseh vrst, najboljše kakovosti
praški način izdelave priporoča
Centralna vnovčevalnica

tvornica mesnih izdelkov,
Ljubljana
Dolenjska cesta 23. Zeleni hrib.
Telefon 164.
Dnevno sveži izdelki!
Nizke cene. Točna postrežba

Dobra vina, domačo šunko, salame in kranjske klobase priporoča gostilna

Ivan Bricelj
v Štepanji vasi Na Planirju.

Priporoča se najstarejša slovenska plesarska in ličarska delavnica

Ivan Bricelj Dunajska cesta 16
Delo solidno. Cene zmerne.
Strokovna izvršitev gost. stolov in miz.

Jedilno orodje

navadno in alpaca, voščeno platno za na mize, šifone, klote, čipke, vezeno, razne tapetniške žnore, modno in toaletno blago, se kupi najugodnejše le pri:

Josip Petelinc, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika ob vodl.

I. slovenska tovarna mineralnih voda, sodavice itd.

Ljubljana, Slomškova ulica št. 27

priporoča:

sodavico, pokalice, naravni malinov in citronov sok, nadalje izborne sadne pijače v patentnih steklenicah: jagodovo, nektar, kristalno citronado, jabolčni biser.

Gostilničarji, podpirajte lastno podjetje!

„Tribuna“ F. B. L.

Tovarna dvokoles in otroških vozičkov
LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.
Velika izbira otroških vozičkov, dvokoles in šivalnih strojev
Sprejmo se v polno popravilo za emajliranje z ognjem in ponikanje dvokolesa, otroški vozički, šivalni in razni stroji.
Ceniki se pošiljajo franco!

Raznovrstno mineralno vodo

kakor:
Rogaški Tempel vrelec,
„ Styria vrelec,
„ Donati vrelec,
Radinski zdravilni vrelec,
Giesshübelsko slatino,
Preblausko slatino
Gleichenberški Emin vrelec,
Gleichenberški Konstantin vrel.
Karlovovski mlinski vrelec,
Nieder Selters,
Franc ložefovo grenko vodo,
Hunyadi Janos grenko vodo,
Gubersko srebrenico

priporoča:

A. Šarabon, Ljubljana.
veletrgovina specijalnega blaga in glavna zaloga domačih in inozemskih mineralnih voda.
Ceniki na razpolago!
V zalogi je tudi najboljša francoska galerta za čiščenje vina po zelo nizki ceni.

Z vsemi v špecerijsko in delikatesno stroko spadajočimi potrebščinami, kakor tudi z vseh vrst namiznimi in buteljskimi vini postreže gostilničarjem najceneje in najsolidneje tvrdka

T. MENCINGER, Ljubljana, vogal Sv. Petra ceste in Resljeve ceste.

Veleprazarna za kavo z električnim obratom.

Zaloga mineralnih vod.

Delniška pivovarna Laško

priporoča svoje

**marčno
pivo**

eksportni ležak

**temno Porter-
pivo**

ZALOGO VINA

izvrstnega, do-
lenj-
skega, hrvatskega in
banaškega priporoča
tovarišem gostil-
ničarjem

FRANC KURALT
gostilničar v Kranju.

Posredovalnica za službe

gostilničarske zadruga v Ljubljani
Gospodarska cesta št. 16

posreduje brezplačno
za vse službo iščooe

: v gostilničarskem obrtu :
Gospodarji iz Ljubljane plačajo 1 Din,
z dežele 4 Din.

Tovariši gostilničarji! Poslu-
žite se le ugodne prilike!

ZAMAŠKE

vseh vrst

o d d a j a

Ljubljanska industrija
probkovih zamaškov

JELAČIN & KOMP.

LJUBLJANA.

AUGUST AGNOLA

LJUBLJANA
Dunajska cesta 13.

ZALOGA RAZNOVRSTNE-
GA NAMIZJA ZA GOSTIL-
NE, HOTELE IN KAVARNE

Jakob Zalaznik

pekarija, slaščičarna in
kavarna

Starl trg 21

se priporoča sl. občinstvu
posebno z dežele

na zajutrak.

SODE

vseh velikosti za vino, žga-
nje, olje, med in mast, a
osobito izdelujem sode za
transportiranje vina, kakor
tudi za hrambo; vse solidna
in trpežna izdelava. — Na-
dalje sprejemam vsa v to
stroko spadajoča popravila
po najnižjih cenah.
Zaloga sodov ter sodarskega
lesa. Cene zmerne. Točna
postrežba. — Solidno delo.

Franjo Repič

sodarski mojster v Ljubljani, Trno-
vo, Kolesijska ulica št. 18.

Tovariši, podpirajte tvrdke, ki inserirajo v listu.

Svojim znancem napravite veselje

s primernim darilom in to je le mogoče, če se iste kupi pri tvrdki

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

ki ima veliko zalogo jedilnega orodja, žepnih robcev, rokavic,
nogavic, pletenine, srajce za gospode, toaletne potrebščine,
samoveznice, angleške šifone, fine klote, vezeno, čipke,
torbice, nahrbtnike, palice in še veliko, veliko drugih lepih
in potrebnih stvari po znatno znižani ceni.

Na veliko in malo!

Na veliko in malo!

Motna vina čistiti in trpka ter prekisla omiliti je zelo enostavno!

V zalogi imamo specijelno francosko želatino „LAINÉ“ tvrdke Clermont & Quigaard, Paris. K vsaki pošiljki pridenemo točno navodilo.

Glavna zaloga:

Drogerija „SANITAS“, Celje in Ljubljana.

Glavna zaloga rudninske vode

in veletrgovina špecerlijskega blaga

IVAN JELAČIN, LJUBLJANA

nudi po najugodnejših cenah:

Rogaški Tempel vrelec, Styria in Donat vrelec, Radenski zdravilni vrelec
in razne druge domače in inozemske rudninske zdravilne vode.

Zahtevajte cenik!

Ustanovljeno 1888.

Točna postrežba!

Pivovarna „UNION“ v Ljubljani (Spodnja Siška)

priporoča svoje izborne izdelke, kakor:
marčno, dvojno marčno in izvozno
pivo v sodčkih in steklenicah.

Dobro se tudi tropine in sladne cime, ki so kot živinska krma zelo priporočljive.

A. & E. Skabernè

Mestni trg 10. **LJUBLJANA** Mestni trg 10.

Manufakturna veletrgovina.

Posebni oddelek za pletenine, trikotaže in perilo.

Različno sukneno, volneno in svileni blago za damske obleke v zelo bogati izbiri, dalje pralno blago za bluže, predpasnike in domače obleke. Velika izbira preprog in zastorov na kose in metre, kakor tudi garniture.

Posteljno perilo, kakor rjuhe brez šiva, gradel za žimnice in blazine, nanking za pernice, flanelaste in volnene odeje, dalje šivane odeje iz klota, kretona, volne in svile. — Različni beli in barvasti namizni prti, platnene brisače i. t. d.

Črno in modno sukno v najnovejših vzorcih za salonske, promenadne in športne obleke, površnike, pelerine in zimske suknje.

Vsakovrstni šifoni, batisti in cefirji za spodnje perilo, in sicer od najcenejše do najfinejše vrste.

Velika izbira svilenih in volnenih šalov in robcev.